

عیسی گفت: "من هستم"

(عیسی یهوه است) (یوحنا ۶:۲۰)

در زبان اصلی عهد عتیق (عبری) ۳ نام برای خدا بکار برده شده است. "یهوه، الوهیم و ادونای" و در زبان اصلی عهد جدید (یونانی) ۲ نام "کریوس و تئوس". وقتی موسی از خدا پرسید نام تو چیست؟ خدا گفت یهوه یعنی من هستم (خروج باب ۳ آیات ۱۴ و ۱۵) یعنی کسی که ما فوق زمان و مکان است.

درست است که نام یهوه مورد استفاده غلط فرقه دروغین شاهدان یهوه قرار گرفته است ولی شاهدان واقعی یهوه، ما مسیحیان هستیم، یهوه ی که همان عیسی مسیح است.

نام یهوه را می توان هم برای خدای تثلیث و هم برای هر یک از شخصیت‌های تثلیث (پدر، پسر و روح القدس) بکار برد.

عیسی در انجیل یوحنا بارها خود را به عنوان من هستم معرفی می کند که ۱۱ مورد از آنها را بررسی می کنیم تا به این طریق در شناخت خداوندمان عیسی مسیح بعنوان همان خدای خالق و همان خدای عهد عتیق بیشتر رشد کنیم.

۱- نان حیات من هستم. هر که نزد من آید، هرگز گرسنه نشود، و هر که به من ایمان آورد هرگز تشنه نگردد.
(یوحنا ۶:۳۵)

ما برای سلامتیمان احتیاج به غذا داریم. روح ما نیز برای رشد به غذا احتیاج دارد و کلام خدا غذای روح ماست ولی علاوه بر کلام خدا، مسیح نیز به عنوان کلام مجسم شده خدا نان حیات بخشنده است.

آگوستین قدیس می گوید: "ای خداوند تو ما را برای خود آفریده ای و جان ما تا در تو قرار نگیرد آرام نمی گیرد." همه ما یک خلاء داریم که تنها در خدای راستین عیسی مسیح این خلاء پر می گردد. زن سامری که در انجیل (یوحنا ۴) می بینیم ۵ بار شوهر کرده بود و الان هم با مردی بطور نامشروع زندگی می کرد ولی هنوز تشنه بود و خلاء داشت. ولی مسیح وعده داده است که هر کس نزد او آید هرگز تشنه و گرسنه نخواهد شد. تنها مسیح می تواند

تشنگی و گرسنگی روحانی مردم را برطرف کند. در عهد عتیق "من" نان آسمانی بود که فقط نیاز بدن را رفع می کرد ولی مسیح نیاز روحهای ما را برطرف می کند. خوردن مسیح به معنی ایمان اصیل به او ، یکی شدن با او و همچنین با شرکت در عشا ربانی تحقق می یابد. مسیح با معجزه دادن نان به ۵۰۰۰ نفر (یوحنا ۶) نشان داد که تنها او نان حیات است.

۲- من نور جهانم. هر که از من پیروی کند، هرگز در تاریکی راه نخواهد پیمود، بلکه از نور زندگی برخوردار خواهد بود. (یوحنا ۱۲:۸)

از کسی پرسیدند: "چرا کار می کنی؟" ، گفت: " که بتوانم بخورم" ، بعد گفتند: "چرا غذا می خوری؟" ، گفت: " تا بتوانم کار کنم."

امروزه اکثر مردم زندگی بدون هدفی یا با هدفی اشتباهی را دارند . امروزه مردم در تاریکی بسر می برند و تاریکی را دوست دارند چون نور، قباحات کارهایشان را نشان می دهد (یوحنا ۱۹:۳). خدا نور است (مزمور ۱:۲۷) و مسیح نور است و هر که با خدا زندگی می کند باید فرزند نور (افسیان ۸:۵) و نور جهان (متی ۱۳:۵) باشد . آیا چیزهای در زندگی ما است که اگر دیگران بفهمند و علنی گردند ما رسوا می شویم؟ این نشان می دهد که تمام قسمت‌های زندگی ما در نور نیست ، بنابراین توبه کنیم و بسوی نور بیایم و کارهای تاریکی را ترک کنیم و رسالت خود را بعنوان فرزندان نور به انجام برسانیم. مسیح با شفای کور مادرزاد (یوحنا ۹) خود را بعنوان نور عالم نشان داد که قادر است تمام کسانی را که کور روحانی هستند نیز شفا دهد.

۳- در گناهان خویش خواهید مرد، زیرا اگر ایمان نیاورید که من هستم، در گناهانتان خواهید مرد. (یوحنا ۲۴:۸)

در این آیه می بینیم که نجات و بخشیده شدن گناهانمان مستلزم شناخت درست خدا و عیسی مسیح است. یوحنا ۱۷:۳ چنین می گوید: " این است حیات جاویدان، که تو را، تنها خدای حقیقی، و عیسی مسیح را که فرستاده‌ای، بشناسند." همچنین در رومیان ۱۰:۹ می گوید: " اگر به زبان خود اعتراف کنی «عیسی خداوند است» و در دل خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان بر خیزانید، نجات خواهی یافت." بنابراین شناخت خداوندی عیسی و اعتراف به آن در بخشیده شدن گناهانمان و نجاتمان موثر است و بقول آتاناس^۱ "چون فقط خدا می تواند گناه را کفاره دهد پس مسیح خدا است."

ما می دانیم که مسیح بهترین پزشک جسم و بهترین روانشناس و روانپزشک است ولی روان شناسان و روان پزشکان و پزشکان دیگری هم وجود دارند و ما به آنها هم نیاز داریم ، ولی تنها کسی که گناه را در زمین و آسمان می بخشد مسیح است و بس !

هیچ کس دیگری نیست که بتواند ما را ببخشد ، تنها خون "من هستم" ما را نجات می دهد.

^۱ (Athanasius) الهی‌دان مسیحی ، اسقف اسکندریه، از پدران کلیسا و یکی از رهبران نامی مصری در قرن چهارم میلادی بود.

۴- آنگاه که پسر انسان را برافراشتید، در خواهید یافت که من هستم. (یوحنا ۸:۲۸)

مسیح با برافراشته شدن داوطلبانه اش بر روی صلیب بخاطر گناهان ما محبتی را نشان داد که فقط خدای محبت می تواند نشان دهد و با قیام پیروزمندانه اش بر مرگ ثابت کرد که تمام حرفها و ادعاهایش درباره الوهیتش درست است. من هستم همان پسر انسانی است که بر دانیال آشکار شد (دانیال باب ۷ آیات ۹ و ۱۰ و ۱۳-۱۴) و همان خدای خالقی است که برای گناهان ما مضروب شد (اشعیا ۵:۵۳) و با قیامش حقانیتش را ثابت کرد (رومیان ۱:۴).

۵- آمین، آمین، به شما می گویم، پیش از آنکه ابراهیم باشد، من هستم. (یوحنا ۸:۵۸)

انجیل صریحا می گوید که از ابتدا و ازل کلمه (کلام) یا مسیح (پسر) بوده است (یوحنا ۱:۱). اعتقادنامه کلیسایی می گوید: "نبود زمانی که او (پسر) نباشد و همانقدر که پدر پدر است پسر نیز پسر است." مسیح نگفت قبل از ابراهیم وجود داشته (پیش موجودیت قبل از تولد) بلکه گفت قبل از ابراهیم من هستم (ازلی). مسیح از قصد فعل جملات را عوض می کرد تا مردم بدانند که او همان یهوه "من هستم" است و مردم فهمیدند و خواستند او را برای این حرف سنگسار کنند. احتمالا او از ملاقات خود با ابراهیم در باب ۱۸ پیدایش صحبت می کرد وقتی از خوشی ابراهیم از دیدن او صحبت می کرد. مسیح آشکارا اعلام کرد که از پدر یهودیان ابراهیم، از بخشنده شریعت موسی و از معجزه کننده و نبی بزرگ ایلیا بزرگتر است چون او خدای ابراهیم، موسی (عبرانیان باب ۳ آیات ۵ و ۶)، ایلیا و همگان است. مسیح خدای ازلی و ابدی و خدای ما است.

۶- آمین، آمین، به شما می گویم، من برای گوسفندان، "در" هستم؛ آنان که پیش از من آمدند، همگی دزد و راهزنند، اما گوسفندان به آنان گوش فراندادند. من "در" هستم؛ هر که از راه من داخل شود نجات خواهد یافت، و آزادانه به درون خواهد آمد و بیرون خواهد رفت و چراگاه خواهد یافت. دزد نمی آید جز برای دزدیدن و کشتن و نابود کردن؛ من آمده ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره مند شوند. (یوحنا ۱۰:۷-۱۰)

امروزه این حرف را زیاد می شنویم: "که راههای رسیدن به خدا زیاد است و تمام ادیان یک چیز را می گویند" ولی مسیحیت و انجیل چنین چیزی نمی گوید!

مسیحیت از یک در (یوحنا ۱۰:۷)، یک راه (یوحنا ۱۴:۶)، یک نام (اعمال ۴:۱۲) و یک حقیقت (یوحنا ۱۴:۶) برای رسیدن به خدا و نجات صحبت می کند و آن تنها عیسی مسیح است.

ما قبول نداریم که همه ادیان یک چیز می گویند یا برای رسیدن به خدا راههای زیادی وجود دارد. ادیان چیزهای خوبی دارند و ما موظفیم به آنها احترام بگذاریم و احترام می گذاریم ولی تنها مسیح نجات دهنده است و تنها در مسیح می توانیم اطمینان از حیات جاودان داشته باشیم (اول یوحنا ۵:۱۳) و ما موظفیم این خبر خوش را به همگان از هر دینی و به هر فردی بدهیم.

امروز هم دزدان و منحرفین بسیاری، خیلیها را از "راه" و "در" درست برای نجات منحرف می کنند و ما باید هشیار باشیم. فرقه های مانند شاهدان یهوه، مورمونها و تمام کسانی که از ایمان رسولان و انجیل دور شده (مثل ادونتیستها و یگانه انگاران^۲) و بدعتهای عجیب و غریبی بوجود آورده اند، جزو گمراهین هستند. همچنین در این روزها شاهد گسترش عجیب ادیان شرقی و طرفداران نیروهای انرژی مانند هستیم که باید مواظب رسوخ این عقاید غلط بین خودمان و کلیسا باشیم و باید با تعالیم غلط این گروهها مبارزه کنیم.

مسیح نه فقط وعده داد که هر که از او داخل گردد حیات یابد بلکه قول حیات بیشتر را نیز داد، حیات بیشتر شامل شادی، خوشی، آرامش، زندگی پیروزمند بر گناه با تقدس، محبت و برکات و جوابهای دعا می تواند باشد.

۷- من شبان نیکو هستم. شبان نیکو جان خود را در راه گوسفندان می نهد. (یوحنا ۱۱:۱۰)

او شبان نیکوی ماست. در سرود کلیسای ما در مراسم عشاء ربانی داریم که "تنها قدوس و تنها نیکو او است". شبان از گوسفندان خود محافظت می کند، زخمهای آنها را شکسته بندی می کند و آنها را تغذیه می کند. مسیح شبانی است که به فکر ماهای گمشده بود و او جان خود را برای نجات ما از دست شیطان گرگ صفت فدا کرد تا نشان دهد او واقعا شبان نیکوی ما است. امروز چون شبانی مثل او داریم پس غم نداریم. (عبرانیان ۱۳:۲۰)

۸- قیامت و حیات منم. آن که به من ایمان آورد، حتی اگر بمیرد، باز زنده خواهد شد. و هر که زنده است و به من ایمان دارد، به یقین تا به ابد نخواهد مرد. (یوحنا ۲۶، ۲۵:۱۱)

در ۴ انجیل داستان زنده شدن ۳ نفر بیان شده است یکی دختر ۱۲ ساله یایروس بلافاصله بعد از مرگش (مرقس ۵:۴۱)، دیگری یگانه پسر بیوه زن نائینی در مراسم خاکسپاریش (لوقا ۷:۱۴) و آخری الیعازر ۴ روز بعد از مرگش (یوحنا ۱۱:۴۳). البته در کتاب مقدس می بینیم که ایلیا (اول پادشاهان ۱۷:۲۲) و الیشع (دوم پادشاهان ۴:۳۵ - ۱۳:۲۱) در عهد عتیق و پطرس (اعمال ۹:۴۱) و پولس (اعمال ۲۰:۱۰) در عهد جدید هم کسانی را زنده کرده اند و تاریخ کلیسا نیز از تکرار اندک این رویداد در مواردی خاص صحبت کرده است.

بنابراین در مسیحیت مرگ به معنای نابودی نیست چون مسیح قیامت و حیات است. مسیح با مرگ خود آنطور که انجیل می گوید باعث زنده شدن خیلیها شده است (متی ۲۷ آیات ۵۲ و ۵۳) و علاوه بر این ۳ اشاره بعنوان نمونه به احتمال زیاد او مرده های دیگری نیز زنده کرده باشد (متی ۱۱:۵ - یوحنا ۲۱:۲۵). وقتی مریم و مرتا به او بخاطر دیر کردنش اعتراض کردند. مسیح گفت که برادرشان زنده خواهد شد و آنها گفتند که می دانند برادرشان در قیامت زنده خواهد شد، ولی مسیح گفت "من قیامت و حیات هستم. کسی که در قیامت مردگان را زنده می کند من هستم و من می توانم او را الان زنده کنم." و این کار را کرد. می گویند بعد از ۳ روز بدن شروع به پوسیدن و جدا شدن قسمتهای

^۲ ادونتیستها اعتقاد غلطی در مورد آخر زمان و کلیسای کاتولیک و حیات بعد از مرگ و روز شنبه و ... دارند و یگانه انگاران اعتقاد غلطی در مورد تثلیث و تعمید و ... دارند. اگرچه این دو فرقه از مورمونها و شاهدان یهوه بهترند ولی از ایمان رسولی و ارتودکس دور شده اند و مورد قبول مسیحیان راستین نیستند.

مختلف آن می گردد . ولی مسیح نشان داد که همان یهوه خدای قادر مطلق است و برای او هیچ کاری غیر ممکن نیست (لوقا ۱:۳۷). حتی مرگ قدرت ندارد تا ما را از خدایمان جدا کند (رومیان ۸:۳۸).

۹- من راه و راستی و حیات هستم؛ هیچ کس جز به واسطه من، نزد پدر نمی آید. (یوحنا ۱۴:۶)

در هیچ دینی راه ، راستی و حیات یک شخص نیست بلکه یک سری قوانین است که ما را به خدا و حیات می رساند (البته نمی تواند برساند) ولی مسیح گفت راه رسیدن به خدا خود اوست و راستی و حقیقت خود اوست و حیات جاودان در اوست.

مسیح هم هدف ماست و هم وسیله رسیدن به هدف . بدون مسیح هیچ کس نمی تواند نزد خدا برود. آنچه مرا بیش از همه بسوی مسیحیت جلب کرد و باعث توبه و نجات من شد ، راستی و حقانیت مسیحیت و عقلانی و منطقی بودن آن بود . شبها تا دیر وقت به بررسی پیشگوییهای عهد عتیق در عهد جدید می پرداختم . مسیح گفت "حق را خواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد " (یوحنا ۸:۳۲) و خدا را شکر که این اتفاق در من افتاد و من چون ایمان آوردم امروز صحبت می کنم (مزمور ۱۱۶:۱۰) تا شما نیز آنچه چشیده ام بچشید^۲. (مزمور ۸:۳۴)

۱۰- من تاک حقیقی هستم و پدرم باغبان است. هر شاخه ای در من که میوه نیاورد، آن را قطع می کند، و هر شاخه ای که میوه آورد، آن را هرس می کند تا بیشتر میوه آورد. (یوحنا ۱۵:۱،۲)

می گویند چند نفر به کلیسای رفتند و گفتند می خواهیم سر کلیسا را ببینیم ، شبان آنجا گفت ما اینجا سر نداریم ، چون مسیح سر است . او ریشه درخت حقیقی است و ما تنها شاخه ها هستیم. بنابراین هیچ چیز نباید باعث غرور ما گردد.

شاخه ها برای میوه آوردن کاری نباید بکنند ، تنها باید در درخت بمانند . اگر ما به "من هستم" وصل هستیم می توانیم میوه بیاوریم و باید میوه بیاوریم. خداوند گاهی اجازه می دهد شاخه های ما را ببرند ، هر بریده شدنی دردناک است (عبرانیان ۱۲ آیات ۵ تا ۱۱) ولی هدف و اراده خدا این است که ما را بصورت مسیح در بیاورد و برای این هر چیز گناه آلود را پدر باغبانمان از ما می برد. فراموش نکنیم که جدا از مسیح هیچ کاری نمی توانیم بکنیم. (یوحنا ۱۵:۵)

^۲ چشیدن در کتاب مقدس :

مزامیر ۳۴: ۸ بچشید و ببینید که خداوند نیکو است. خوشبحال شخصی که بدو توکل می دارد.

یوحنا ۸: ۵۲ تو می گویی اگر کسی کلام مرا حفظ کند، موت را تا به ابد نخواهد چشید.

عبرانیان ۶: ۴ و ۵ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و لذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند و لذت کلام نیکوی خدا و قوات عالم آینده را چشیدند،

اول پطرس ۲: ۳ اگر فی الواقع چشیده اید که خداوند مهربان است.

مکاشفه ۲: ۱۱ «ای کسانی که گوش دارید به آنچه که روح به کلیساها می گوید گوش دهید. کسی که پیروز شود، عذاب مرگ دوم را نخواهد چشید.

۱۱- گفت: «من هستم.» یهودا، تسلیم‌کننده او نیز با آنها ایستاده بود. چون عیسی گفت، «من هستم،» آنان پس رفته بر زمین افتادند. (یوحنا ۵،۶: ۱۸)

هنگامیکه در باغ جتسمانی برای دستگیری عیسی آمدند، و وقتی او خود را بعنوان "من هستم" معرفی کرد آنها بر زمین افتادند و این نشان می دهد که مسیح تنها ادعا نمی کرد بلکه او واقعا قوت و اقتدار و شخصیت و ذات "من هستم" را داشت. خیلی وقتها ما چیزهای می گوئیم و اتفاقی نمی افتد ولی وقتی مسیح می گوید مردم نجات می یابند، مریضان شفا می یابند، اسیران آزاد می گردند و زندگیا تغییر می کند و ایمانداران وقف مسیح می گردند. خدا را برای عیسی مسیح خداوند شکر.

ما امروز یکبار دیگر در مورد دلایلی که مسیح را خدا می دانیم صحبت کردیم و فهمیدیم که شناخت درست خدا در نجات و رشد ما تاثیر دارد. فهمیدیم که مسیح همان یهوه عهد عتیق است.

عیسی خود را به عنوان "من هستم" معرفی می کند. او نان حیات، نور عالم، بخشنده گناه، محبت خدا، شخصیتی ازلی، در، شبان نیکو، قیامت و حیات، راه و راستی، تاک حقیقی و خدای قادر مطلق است. او خدای خالق، خدای انبیاء، خدای عهد عتیق، خدای عهد جدید و تاریخ کلیسا و خدای ماست. شناخت خدا در ما مسئولیت زندگی مسیحی بهتر و درست تر و "به شباهت او در آمدن" را نیز ایجاد می کند.

ولی آیا با وجود دانستن این حقایق، ما مسیح را بعنوان یگانه پادشاه قلبمان و یگانه منجی خود و یگانه اربابمان^۴ انتخاب کرده ایم؟

آیا با زبانمان در دعا و نزد دیگران به خداوندی عیسی اعتراف می کنیم؟

آیا آن طور که شایسته است برای خداوندمان زندگی می کنیم؟

الان فرصت داریم تا در دعا یکبار دیگر بسوی یگانه خدای واقعی برگردیم و اجازه دهیم او در ما کار عمیق و ماندگار خود را بوسیله روح القدس در نام عیسی مسیح انجام دهد. آمین

^۴ اگر می گوئیم مسیح سرور و ارباب و خداوند ماست پس ما غلامان او هستیم پس ما نباید خواست خود را انجام دهیم بلکه خواست اربابمان را. البته چون خدا به ما آزادی اراده داده است. او هیچ کس را به زور غلام نمی کند بلکه می خواهد ما با درک محبتش و با اراده آزاد و عشق تمام او را ارباب خود بخوانیم و بدانیم و در عمل نشان دهیم.